

Feestelijke verbeelding in de Casteelse Poort

Door **ANTONIE DEN RIDDER**

Het leven is mooi. En wanneer je meer de nuance zoekt: het leven heeft in zijn uithoeken en in de veelheid van zijn aspecten steevast een dosis schoonheid verborgen. En dan niet in de functie van het gouden randje, dat duisternis en tragedie moet verhullen. Maar als verzoenend element, dat de tragiek niet uitsluit, maar draaglijker maakt.

De tragische oom, die met enig duw- en trekwerk, toch meegesleept wordt naar het feestje en 'voor het eerst sinds tijden weer meelacht en meeleeft met de omgeving.

De Bennekomse schilder Pieter Vermeulen slaagt er keer op keer in een feestje te maken van zijn uitbundige vertoon van schoonheid.

En de massale opkomst van geïnteresseerden bij de opening in De Casteelse Poort helpt een handje.

Maar kunst wordt gemaakt in de afzondering van het atelier, dus daar begint het feest. In het geval van Pieter Vermeulen heeft dat atelier zich inmiddels gedurende een deel van het jaar verplaatst naar Spanje.

Hetgeen aanleiding zou geven tot wijdloperige roemzangen op het zuidelijke licht in zijn nieuwe werken. Maar dat doen we dus niet. Wel is het een feit dat Vermeulen vrijmoediger omgaat met kleur dan ooit tevoren.

Naast schoonheid draaien de lyrisch-abstracte schilderijen van Vermeulen om de dramatiek van de botsing van tegengestelde elementen.

Kleur botst op kleur en de energie die daardoor vrijkomt, wordt gekanaliseerd door een beverig lijntje, dat al doende een tegenpool vormt voor een al te doelgerichte brede verfstreek. Gelaagdheid botst op spontaniteit en er ontstaan spanningsvelden. De uiterlijke dynamiek van het schilderen, verinnerlijkt in het vlak van het schilderij, maakt het de toeschouwer mogelijk om deel te hebben aan dit genot van de schilder.

Het lijkt nog het meest op muziek, dit aanslaan van kleurakkoorden op het ritme van de lijnfragmenten.

In de loop der jaren van zijn schildercarrière is Pieter Vermeulen onverdroten bezig geweest om visuele spanningsvelden zowel te optimaliseren als te harmoniseren en de vrijheid, die hij zich daarbij permitteert, vergroot enkel zijn zeggingskracht. Om de mede-exposanten niet al te zeer onrecht aan te doen, moeten ze er nu aan de haren bijgetrokken worden. Want ook het werk van de keramist Henk Wolvers is opmerkelijk vanwege een aantal kwaliteiten, die we ook bij Vermeulen vinden.

Een uitgezuiverde esthetiek in de vormgeving, waarbij ieder detail van het grootste belang is. De perfectie, die spreekt uit het eierschaaldunne porselein, die een affaire aangaat met menselijke imperfectie.

Iedere schaal of vaasvorm vertoont bij wijze van spreken de vingerafdruk van de maker en dat verleent de voorwerpen een hoedanigheid, die het functionele gebruik te boven gaat.

En de sieraden van Imke Felsbourg zijn zonder meer mooi en soms zelfs verrassend. Maar draagbaarheid is nu eenmaal een begrip, dat op gespannen voet staat met inventiviteit, dankzij de invloed van de conventies.

Maar als je dan toch een feestje maakt, zijn sieraden zeker op hun plaats.

Schilderijen van Pieter Vermeulen, keramiek van Henk Wolvers en sieraden van Imkje Felsbourg tot en met 11 januari in Museum De Casteelse Poort, Bowlespark 1A te Wageningen. Open di t/m za 12.00-16.00 uur en zo 13.00-16.00 uur.

De Gelderlander

Donderdag 4 december 2003